

liggende, ikke alene ikke kan gaa med til dem, men overhovedet mener, at det ikke har nogen Interesse for os, det var noget Urime- ligt; saadan noget Vignende udtalte det ærede Medlem for sit personlige Bedkommende. Paa den anden Side kan jeg godt forstaa hans Opfordring til Thinget om at tage den Stilling ganske i Almindelighed overfor Spørgsmaalet, forsaavidt jeg tror, at han og hans nærmeste Meningsfællers Hjertes Mening og Lyst er, at vi i det Hele taget skulle være fri for disse Bevillinger til Hær og Flaade; jeg har naturligvis ingen Grund til bestemt at turde paastaa det. Det kan være, der er andre politiske Grunde, der gjør, at han ikke gaar med til det, men naar jeg tænker paa den Stilling, som det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) og den ærede Ordfører (Holstein) indtage i denne Sag, saa er det mig i Grunden betydelig mere ubegribeligt. Jeg forstaaer ikke ret, at det er fuldt Alvor for begge Bedkommende, navnlig for den Førstes Bedkommende, at ville forhandle ogsaa om militære Foranstaltninger, ogsaa om Foranstaltninger til Fremme af vor Befæstning, Kjøbenhavns Befæstning inklusive. Jeg forstaaer ikke ret, at det er fuldt Alvor med den Forhandling, man ønsker sat i Gang, og navnlig synes jeg at erindre, at den ærede Ordfører har anført her ved Behandlingen af den midlertidige Finantslov og ved forskellige andre Leiligheder, navnlig overfor det ærede Medlem fra Rolding (Berg), at det var fuldt Alvor med den Forhandling, som man ønsker sat i Gang, og navnlig synes jeg, han sagde, at det var den eneste Vej, ad hvilken man kunde komme til bedre Tilstande. Jeg tror, at det ærede Medlem udtrykte sig omtrent saadan, at hvis den Vej gik paa, saa maatte man sige, at der saa ikke var nogen Fornuft og — han føiede til — Fædrelandskjærlighed her i Landet. Med Hensyn til det Sidste kan jeg slutte mig ganske til det ærede Medlem fra Viborg (Klein); men hvis det nu er saa, saa forstaaer jeg ikke, at man paa en saadan Motivering, som den her fremførte, kan gaa med til at negte den Bevilling, her er foreslaaet til Søbefæstningen, saameget mindre, som jeg synes at kunne erindre, at man her i Salen ganske nylig under Dis- kussionen netop om Finantsloven paa forskellige Omraader har hørt den ærede Ordfører sige, at der slet ikke laa Noget deri, at Thinget bevilgede Udgiften til Foranstaltninger, som vare paabegyndte provisorisk. Vi kunne i dette Dødsblik tænke paa Kjøbenhavns Befæstning, og der laa jo saa heller ikke Noget deri, at Regjeringen, selv om den havde paabegyndt den provisorisk, senere fik

en Bevilling til Fortsættelse af samme Die- med. Jeg bemærker dette, fordi der altsaa heri ikke kan ligge nogen Hindring. Den politiske Grund, som det ærede Medlem fra Rudkjøbing (Brandes) anførte, gjælder ikke for Ordføreren, og da han jo sikkert har det store Flertal i Thinget med sig, og han vil ikke give sig til at tale derom, uden at han er i Overensstemmelse med sit Parti, saa maa det vel antages, at de i dette Til- fælde ogsaa ville følge denne Prognis.

Ordføreren (Holstein): Det ærede Medlem, som sidst talte, maa have misfor- staaet mig i en mærkbar Grad. Jeg har ikke paastaet, at vi ved at fortsætte strax en Bevilling, som var begyndt af Regjering- en imod vor Kjendelse, saa ikke derfor kunde lade være at godkjende den provisoriske Politik, det kunde ikke falde mig ind. Jeg har paastaet, at fordi vi stemte for en Bevilling, et Lov, en Bevilling, som vi al- lerede i Forveien have stemt for, saa god- kjende vi ikke dermed, at Regjeringen har paabegyndt den, inden den har skaffet sig en Finantslov. Det er noget Andet. Der- igjennem, at vi stemme for Fortsættelse af en provisorisk Udgift, have vi statsretlig set Ingenting godkjendt, vi have ikke Andet end godkjendt denne Foranstaltning for Die- blippet; men ved at gjøre det her, hvor det dreier sig om Ting, som vi have saa bestemt modsat os, og hvor det, der er slet, er slet imod Thingets Bøttem, vilde vi utvivlsomt være bleve moralsk medskyldige i, hvad Re- gjeringen har gjort, og det vilde være umu- ligt at frikende os for, at vi have høiet os for Regjeringens Tvang, i dette Tilfælde — det kan Ingen negte. Man kan godkjende en Ting paa juridisk Maade uden derfor at lægge nogen virkelig Godkjendelse i politisk Henseende deri; men omvendt: man kan ogsaa godkjende politisk paa en Maade, som ikke indeholder nogen juridisk Godkjendelse, det Sidste er det Børste. Hvis en Repre- sentation lader sig lue af en Regjering til at gaa med til en Bevilling, fordi Regje- ringen har tvunget den dertil ved at tage den provisorisk, har Representationen op- givet sit Bøttem faktisk og politisk, og saa betyde alle de politiske Reservationer ikke det Allermindste. Derfor er det givet, at gaar man først ind paa at bygge dette pro- visorisk, vil det være umuligt at faae en Overenskomst med Folkethinget senere, saa- længe denne Sag overhovedet eksisterer, medmindre der paa anden Maade kan gives Garantier for, at Thingets konstitutionelle Bøttem respekteres, f. Ex. ved at der kommer en anden Regjering, ved en Forfatnings-